

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.327/2007/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Nagy Péter ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Hatházi Mónika ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és egyéb követelés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. május 16. napján kelt 8.G.40.152/2006/22. számú ítélete ellen a felperes által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 120.000 (Egyszázhúszezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 35.000 (Harminceötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek autótartozékok gyártásával, forgalmazásával foglalkoznak, egymás versenytársai. A peres felek között feszült viszony áll fenn. **/személy neve 1/** 2000-ben néhány hónapig az alperes alkalmazásában állt területi képviselőként, munkaviszonya rendkívüli felmondással szűnt meg. 2004. novemberétől 2006. májusáig a felperes alkalmazottja volt területi képviselői, üzletkötői munkakörben. 2005. nyarától 2006. tavaszáig több nyugat-magyarországi autószalon árubeszerzőjét megkereste telefonon, email-ben, hogy az alperes üzletpolitikájáról informálódjon.

A felperes 2006. június 2-án előterjesztett keresetlevelében az 1996. évi LVII. törvény 2. és 3. §-ára alapozottan annak megállapítását kérte, hogy az alperes gazdasági tevékenységét a felperes érdekeit sértő módon, illetve az üzleti tisztesség

követelményeibe ütközően folytatja, továbbá valótlan tények állításával és egyéb magatartással a felperes jóhírnevét sérti. Kérte az alperest kötelezni a jogsértés abbahagyására és a jogsértéstől való eltiltásra. Elégtételként írásbeli nyilatkozat adását kérte, továbbá a felperes személyiségi jogainak megsértése miatt 2.000.000 Ft nem vagyoni kárigényt is érvényesített. Keresete indoklásaként arra hivatkozott, hogy a **H.Z.**, a **T... Kft**, a **S... Kft**, valamint a **X... Kft** alkalmazottainak **/személy neve 1/-**hoz küldött email-jei az alperes által elkövetett jogsértéseket alátámasztják. Az alperes ügyvezetője **/alperesi ügyvezető neve/** a felperes termékeit ócsárolta, valótlan tartalmú állításokat tett annak érdekében, hogy a felperessel szembeni üzleti esélyeit növelje. A valóságnak nem megfelelő tényállításokkal a hírnévsértés megvalósult. Az alperesi ügyvezető magatartása alkalmas volt arra, hogy a társadalomban és a gazdasági életben a felperesről kialakult kedvező értékeléssel hátrányosan befolyásolja, és ez jelentős ügyfélvesztést is hozott, a felperes piaci pozícióját meggyengítette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsősorban elévülésre hivatkozott. Érdemben is vitatta, hogy az alperes ügyvezetője az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző nyilatkozatokat, valótlan tényállításokat, híreszteléseket tett volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A **S... Kft**-vel kapcsolatos alperesi magatartásról megállapította, hogy a felperes által kifogásolt magatartás 2005. július, augusztusában történt, melyet mind a keresetlevél mellékleteként csatolt **/tanú 1/** által a felpereshez írt email, mind **/tanú 1/** tanúvallomása alátámasztott. A felperes vezetőségét **/tanú 1/** 2005. július, augusztusában informálta ezen történésekről, így miután a tudomásszerzés ezzel bekövetkezett, ehhez képest pedig a Tpvt. 88. § /1/ bekezdése szerinti hat hónapos perindítási határidő eltelt, a felperes ezen magatartással összefüggő igényre nem hivatkozhat, mert a követelése elévült. A másik három, keresetlevélben megjelölt alperesi magatartással összefüggésben a bíróság kifejtette, hogy a **H.Z.**-től származó, keresetlevélhez 2. sorszám alatt csatolt email-en túl további bizonyítási indítványt a felperes nem terjesztett elő, így az email-ben foglaltak nem nyertek bizonyítást. A **T... Kft**-vel kapcsolatos magatartásról azt állapította meg, hogy a **/tanú 2/** által a felpereshez írt email megírására **/személy neve 1/** kérte fel **/tanú 2/-t**. A keresetlevélhez csatolt email teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem tekinthető, a tanúvallomás pedig nem erősítette meg a felperes tényállításait. A **X... Kft**-vel kapcsolatos tényállítások tekintetében **/tanú 3/** tanúvallomását és az általa a **/személy neve 1/** felkérésére a felpereshez írt email tartalmát értékelte. Miután a tanú azt adta elő, hogy az email-ben foglaltak a valóságnak nem felelnek meg, így a bíróság a keresetbe foglalt negyedik tényállást sem látta kétséget kizáróan bizonyítottnak. A versenyjogsértés megállapíthatóságának hiányában nincs olyan alperesi jogellenes magatartás, ami nem vagyoni kár megtérítésére lehetőséget adna, ezen túlmenően pedig a nem vagyoni kár összegének megjelölésén kívül a felperes kereseti tényállításokat sem adott elő és bizonyítást sem ajánlott fel a kár és az okozati összefüggésre vonatkozóan sem.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereseti kérelmének történő helyt adást. Állította, hogy a felperes tényállításait tanúkkal és okiratokkal megfelelően bizonyította, az elsőfokú bíróság a felmerült bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte. A versenyjogi jogsértéshez elegendő a veszélyeztetés bekövetkezése, tehát a sérelem reális lehetősége, amit a felperes bizonyított. Helytelenül alkalmazta a bíróság az elévülés szabályát, ugyanis **/felperesi ügyvezető neve/** felperesi ügyvezető úgy nyilatkozott, hogy 2006. év elején értesítette őt **/személy neve 1/** arról, hogy milyen piaci magatartást folytat az alperes. A tudomásszerzés időpontja tekintetében szükséges lett volna **/felperesi ügyvezető neve/** felperesi ügyvezető nyilatkozatának értékelésére is. A **/tanú 2/-**féle tanúvallomás tekintetében arra hivatkozott, hogy a bíróság a tanú által elmondottakat nem megfelelően értékelte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, és az alperesi jogi képviselő másodfokú tárgyaláson való megjelenésével összefüggésben 5.000 Ft összegű útiköltség igényt is bejelentett.

A fellebbezés **alaptalan.**

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 88. § /1/ bekezdésére alapítottnan helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által kifogásolt magatartások tekintetében a tudomásszerzéstől számított hat hónapon belül indítható per. A tudomásszerzés igazolása vonatkozásában az elsőfokú bíróság már a 3. sorszám alatti kitűző végzésében felhívta a felperest nyilatkozattételre. A felperes jogi képviselője a felhívásra a 2006. október 24-i tárgyaláson kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az első kifogásolt alperesi magatartással kapcsolatosan a felperes tudomásszerzése 2005. szeptembere és novembere között bekövetkezett, telefonon és email-ben is jelezték a keresetlevélben megjelölt személyek, így név szerint **/tanú 1/** is a felperes által kifogásolt alperesi magatartásokat (7. sorszám alatti jegyzőkönyv 1. és 2. oldal). Ilyen nyilatkozatok megtétele után a felperes fellebbezésében tett tényállításai a tudomásszerzés időpontja tekintetében saját perbeli nyilatkozataival állnak ellentétben. Kétségtelenül a felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően 23. sorszám alatt csatolt egy olyan felperesi tulajdonostól származó nyilatkozatot, mely szerint ő **/személy neve 1/-**től 2006. év elején értesült az alperesi társaság magatartásáról, azonban a nyilatkozat több okból sem alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és a felperesi követelés részbeni elévülését cáfolja. A bizonyítás terhe a Pp. 164. § /1/ bekezdésére figyelemmel az állító félen van, így amennyiben a felperes a tudomásszerzés időpontját 2006. év elejére tette, úgy ezzel kapcsolatos bizonyítékait neki volt kötelezettsége az elsőfokú eljárásban a bírói felhívásra előterjeszteni. A 23. sorszám alatti nyilatkozat csatolására már csupán az elsőfokú eljárás befejezését, az elsőfokú ítélet meghozatalát követően került sor, így azt nem megfelelő határidőben előterjesztett bizonyítéknak kell tekinteni. Hangsúlyozandó azonban, hogy a nyilatkozat egyebekben is ellentétben áll a felperes jogi képviselője által az első érdemi

tárgyaláson tett nyilatkozattal, továbbá ha a nyilatkozatot összevetjük az egyéb perbeli bizonyítékokkal, az nem teszi megalapozatlanná a **S...** Kft-vel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. Ugyanis míg a 23. sorszám alatti nyilatkozatban

/felperesi ügyvezető neve/ arról nyilatkozik, hogy 2006. év elején **/személy neve 1/-től** értesült a konkurens alperesi társaság piaci magatartásáról, addig **/tanú 1/** tanúvallomásában egyértelműen arról nyilatkozott - ezt támasztja alá a felperesi jogi képviselő perbeli nyilatkozata is -, hogy 2005. július, augusztusában közvetlenül tájékoztatta a felperes vezetőségét az alperes magatartásáról (21. sz. jegyzőkönyv 5. oldal). Ha pedig a felperes vezetősége **/tanú 1/-től** ezen időpontban értesült az alperes **S...** Kft-vel kapcsolatos magatartásáról, úgy annak nincs jelentősége, hogy **/személy neve 1/** esetlegesen csak 2006. év elején értesítette **felperesi ügyvezetőt** az alperes által folytatott piaci magatartásról. Megjegyzendő továbbá, hogy a nyilatkozat egyebekben sem tartalmaz konkrétumokat tekintetben, hogy mely üzleti partnerek vonatkozásában kifogásolt piaci magatartás tanúsításáról van szó, így a nyilatkozat a felperesi állítások alátámasztására - az első kereseti tényállás megfelelő határidőben történő érvényesítése tekintetében - alkalmatlan bizonyíték.

A **/tanú 2/-féle** tanúvallomás tekintetében az ítéletábra álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomást megfelelően mérlegelte, a tanúvallomásból a felperes által állított versenysértő magatartások nem bizonyíthatók. A Tpvt. 3. §-ában írt tényállási elemek megvalósulását a tanúvallomás nem támasztotta alá, és a 2. § generálklauzulájának sérelmét is csak akkor lehetne megállapítani, ha a felperes ismétlődő alperesi magatartást tudott volna igazolni. Abban az esetben, ha a **/tanú 2/-féle** tanúvallomást a Tpvt. 2. §-ában írt tilalom megsértésének igazolására el is lehetne fogadni, az legfeljebb egyszeri alperesi jogsértést támaszthatna alá, de ismétlődő, tisztességtelenül folytatott gazdasági tevékenységet semmiképpen sem lehetne ez alapján megállapítani. Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok megfelelő egybevetése alapján állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében, okszerűen, logikusan mérlegelve bírálta el, ezért a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelésére lehetőség és szükség nincsen (Pp. 206. § /1/ bekezdés, BH 2006/403. számú eseti döntés).

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért köteles a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az alperes perköltségét megfizetni, amely áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéletábra által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 2. § /1/ bekezdés a./ és b./ pontja alapján megállapított 30.000 Ft munkadíjat és 5.000 Ft költséget tartalmazó ügyvédi díjazásból. A peresztes felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13.

Gf.III.30.327/2007/4. szám

§ /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

Szeged, 2007. október 15. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin
előadó bíró

Dr. Lakatos Péter
táblabíró